

▼ **aquest país**

Reagrupament inicia el seu camí polític

“Primer, la indep

Aquesta és la consigna que identifica els socis de Reagrupament, que a principis d'octubre s'ha constituït com a partit polític, una força que vol condicionar el panorama electoral dels comicis del 2010. A més, la formació que presideix l'exrepublicà Joan Carretero vol saccejar les estructures polítiques amb una profunda 'regeneració democràtica'

JORDI MOLINA jmolina@canvi16.info

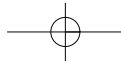
Del nord, del sud, de terra endins o de mar enllà. Els 2.237 associats al corrent independentista de Reagrupament provenen d'estrats polítics diferents, però comparteixen el mateix objectiu: la independència de Catalunya. Com diu el president de la formació, Joan Carretero, en l'entrevista a continuació d'aquestes pàgines, “el primer de tot es proclamar la independència, després ja ens barallarem per si som més de dretes o d'esquerres”.

Amb aquesta premissa clara, el dissabte 3 d'octubre passat, Reagrupament va celebrar la seva primera Assemblea Nacional, que servia per plantar la llavor que ha de dur la formació independentista a condicionar les properes eleccions del 2010. Durant la jornada es van aprovar els nous estatuts i el full de ruta per tal de presentar-se com a partit polític en els propers comicis electorals. L'assemblea va aprovar la ponència política “Independència i democràcia” per una àmplia majoria –831 vots a favor, 3 en contra i 10 abstencions–. Durant l'acte, l'exconseller d'ERC i del primer govern tri-

DANIEL JOVE

Alguns analistes ja han situat l'actual president del Barça com a cap de llista per Barcelona, mentre que Carretero seria el líder a la candidatura de Girona

endència”

partit, Joan Carretero, va apostar per la proclamació unilateral de la independència. Davant d'un "Estatut miserable i sense competències", Carretero va subratllar que "l'única decisió que no ens cal pidolar és la independència", que està a l'abast dels catalans.

Entre els assistents destacaven algunes cares conegudes del món polític, social i cultural català. És el cas de personalitats com ara l'expresident del Parlament de Catalunya Heribert Barrera, els periodistes Miquel Calçada, Vicent Partal i Toni Strubell, l'alcalde de Arenys de Munt, Carles Mora i el sociòleg Salvador Cardús, que va acabar la seva intervenció amb el crit de "Visca Rio de Janeiro", en al·lusió als Jocs Olímpics que pretenia acollir la capital espanyola. El gran absent de la jornada va ser el president del Barça, Joan Laporta, que podria ocupar un paper clau en la formació després d'acabar el mandat que l'uneix fins a final de temporada amb el club blaugrana. Una incorporació que tindria un efecte multiplicador en les aspiracions polítiques del moviment independentista. De moment, però, Laporta no ha anat més enllà de les insinuacions, però alguns analistes ja han situat l'actual president barcelonista com a cap de llista per Barcelona, mentre que Carretero lideraria la candidatura de Reagrupament per Girona.

L'objectiu del partit, però, no s'emmarca només en l'ambició nacional. L'altre eix principal és el

que anomenen "regeneració democràtica" de la política catalana. Reagrupament parteix de la base que la política està instal·lada en una còmoda rutina en què prevalen els privilegis per sobre del treball. Un dels associats, Francesc Mortés, denuncia a la web de la formació l'actitud dels parlamentaris catalans: "Els volem esguerrar aquest oasi vergonyós, aquest femer poblat per la pitjor trepa de cràpules, ganduls, carronyaires i aprofitats. Indigents morals, vampirs infectes de la nació. Plegats defensaran el seu pou mort amb dents i ungles. Perquè el canvi de règim, la revolució que Reagrupament proposa (en el sentit nord-americà i no pas soviètic de la pa-

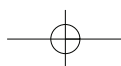
raula) significarà la pèrdua dels seus privilegis, l'*untergang* definitiu de tota aquesta patuleia de mediocres".

Impossibilitar el tripartit

El primer objectiu de l'estratègia de Reagrupament és dilapidar el tripartit que, segons la formació, ha estat incapaç d'avançar en el reconeixement nacional. Això serà possible si el partit presidit per Carretero pispa a ERC els vots necessaris perquè no es pugui reeditar el govern actual. Segons el portaveu de Reagrupament, Emili Valdero, l'associació independentista intentarà recollir els vots que ERC i CiU han perdut des del 2003 i que el moviment xifra en gairebé mig milió entre les dues formacions. "Un de cada tres electors sobiranistes ha deixat de votar", va afirmar Valdero durant l'assemblea, on també va insinuar que Reagrupament pot engrescar els "milers d'abstencionistes desencantats". Si és així, Reagrupament tindria la clau que anys enrera havia tingut ERC per decidir el govern, però si el projecte no té prou èxit el destí serà l'oposició. ■

ERC, juntament amb CDC, serien les forces més perjudicades si Reagrupament prospera

Joan Carretero

"No integrarem cap Govern on siguem una força minoritària"

President de Reagrupament Independentista

Aquest mes el metge de Puigcerdà, Joan Carretero, ha estat elegit president de Reagrupament Independentista. Sota la idea irrenunciable de la independència, l'exconseller d'ERC en el primer govern tripartit vol irrompre de nou en l'escena política

JORDI MOLINA

Vostè sostè que vivim un moment clau per l'independentisme a Catalunya. Per què?

Sense cap mena de dubte. Les vies diferents a l'independentisme han anat fracassant. Des que tenim democràcia hem vist fracassar l'autonomisme, el federalisme, el concert econòmic... Ara toca la independència. Entremig no hi ha res.

Res de res? Hi ha tota una tonalitat d'opcions polítiques, entremig.

Però no condueixen a l'independentisme.

ERC vol la independència i CDC mai la descarta.

Sí, però els seus projectes nacionals han fracassat. No hem avançat.

Què li suggereix el federalisme?

Doncs que no hi ha un sol espanyol que ho vulgui, això del federalis-

me. Ni els del PP, ni els del PSOE. Només hi creuen quatre catalans.

Vostè va creure que el president espanyol, Zapatero, tenia un perfil federalista a l'inici del seu mandat?

Quan estava al govern de la Generalitat el vaig titllar de demagog. I encara ho mantinc.

El president del Parlament, Ernest Benach, diu que la segregació d'una idea en diferents partits va en contra de la idea original.

Si els partits tinguessin la mateixa idea, seria una veritat com un temple. Però no és el cas. Nosaltres volem la independència i el partit del senyor Benach gestiona el dia a dia des del seu govern autonòmic. Estem parlant de coses diferents.

Reagrupament és un PI modern?

No. La gènesi dels moviments no tenen res en comú, no compartim la manera de ser ni de fer de les persones que integraven aquella formació. I, sobretot, el moment

històric ha canviat. I Catalunya, també.

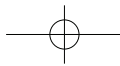
"Regeneració política". Què vol dir, aquest concepte?

Doncs, per exemple, que la militància i els votants escullen els seus representants. Llistes obertes per a tothom. Proposem que els càrrecs es vagin renovant, volem dotar d'eines la política perquè sigui més participativa, dinàmica i oberta.

Eleccions del 2010. Quin panorama desitjen, al marge de la majoria absoluta?

No formarem part de cap Govern on siguem una força minoritària. Dependrà de l'aritmètica parlamentària, és clar, però li asseguro que no donarem suport a cap govern que no avanci cap a la independència. I si el compromís no prospera, deixarem de donar-li suport. Així de fàcil.

Què faria Reagrupament amb majoria al Parlament?

Proclamar la independència. Aleshores, com tots els estats nous del món, iniciarem el nostre camí lliurement. Hem de tenir clar que la independència només depèn dels catalans, és una decisió que no ens cal demanar a ningú.

Ha pensat en el xoc que tindria amb la Constitució?

La Constitució Espanyola ja no tindrà validesa dins del nostre territori. En aquest moment ja serem un estat independent.

I és aleshores quan abordaran l'eix social?

Primer volem proclamar la independència de Catalunya, després ja ens barallarem per si som més de dretes, més d'esquerres o només del mig. A la nostra associació hi ha gent que se sent profundament d'esquerres, d'altres que no se'n senten tant, hi ha gent més de dretes, com també hi ha liberals, cristians i socialdemòcrates. La riquesa del nostre grup rau en la pluralitat. A hores d'ara, al segle XXI, ha quedat més que demostrat que cap ideologia resol, per si sola, els problemes dels ciutadans. La gran coalició alemanya no era ni de dretes ni d'esquerres, sinó que era eficient. En canvi, Zapatero, considerat el líder mundial de l'esquerra *guai* no se'n surt. El discurs de la dreta i de l'esquerra em rellisca molt.

En canvi, els principals sindicats majoritaris del país no donen suport a la independència perquè no veuen clar que solucioni la precarietat laboral o ajudi les classes més desfavorides.

Els sindicats majoritaris a Catalunya treballen per Espanya. En tot cas haurien de saber que amb 21.000 milions d'euros més, alguna cosa es podria fer. Nosaltres som la Catalunya essencial, no la real, que es veu sovint resignada a la seva dissort i mediocritat.

Primer volem proclamar la independència de Catalunya, després ja ens barallarem per si som de dretes, d'esquerres o només del mig

Si ha d'escollir entre Montilla i Mas diu que no és equidistant, prefereix Mas. I entre Mas i Puigcercós?

Cap dels dos. Quan han estat al govern, no han respost a la dinàmica independentista, sinó a les seves dinàmiques internes de gestió.

Els seus excompanys d'ERC l'ubiquen a la dreta.

Així van tenir molt mal ull clínic a l'hora de posar-me com a conseller.

Va ser conseller de governació del primer govern tripartit i ara presideix un partit que vol impedir-ne la reedició. Sona a venjança...

En cap cas. Sempre he estat coherent amb les meves idees i quan vaig sentir que el meu partit no representava els ideals que jo creia innegociables, vaig marxar. I no he estat l'únic. Si es vol treballar per la independència cal un nou espai.

Molts votants d'ERC i CiU se senten decebuts.

Se'n penedeix, doncs?

El que s'ha fet, s'ha d'assumir. Diguem que no n'estic satisfet. Si tornés a jugar aquella partida ensenyaria unes altres cartes.

Laporta i vostè tenen un cafè pendent. Què li oferirà?

Laporta és un patriota desacomplexat, segurament el català amb el càrrec més important del país. Laporta coincideix amb el nostre ideari i com qualsevol ciutadà té les portes obertes a Reagrupament.

Ell a Barcelona i vostè a Girona?

No hi ha res confirmat. Ell està immers en el seu darrer any com a president del Barça i després ja en parlarem. Per nosaltres la seva incorporació seria molt important. ■

